

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 2/12
01.03.2012. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М. Д. и др., због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног М.Д., поднетог преко браниоца, адвоката М.Б., против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1 број 170/2010 од 16.12.2011. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 број 3/12 од 12.01.2012. године, у седници већа одржаној дана 01.03.2012. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног М.Д., поднет преко браниоца, против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1 број 170/2010 од 16.12.2011. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 број 3/12 од 12.01.2012. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1 број 170/2010 од 16.12.2011. године на основу члана 358. став 5. у вези става 1. у вези члана 142. став 1. тачка 1, 3. и 6. ЗКП-а, окривљенима М.Д., С.Н. и Г.Б., продужен је притвор одређен решењем истражног судије Округног суда у Београду, Посебног одељења Ки.По.бр.20/08 од 12.07.2008 године, до упућивања у установу за извршење казне затвора, а најдуже док не издрже изречене казне затвора.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 број 3/12 од 12.01.2012. године у ставу I изреке одбијена је као неоснована жалба окривљеног М.Д., изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1 број 170/10 од 16.12.2011. године.

Окривљени М.Д., поднео је захтев за заштиту законитости преко свог браниоца, адвоката М.Б., против напред наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости окривљеног и преиначи првостепено решење тако што ће окривљеном укинути притвор који му је продужен наведеним решењем.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године) одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев окривљеног М.Д. је недозвољен.

Одредбом члана 485 став 1. ЗКП („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године) прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483 став 1. ЗКП), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

У члану 485 став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због набројаних повреда тога законика (члан 74, члан 438. став1. тачка 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач.1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године) ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за

заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП-а може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1.) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Окривљени у захтеву за заштиту законитости који је поднео преко свог браниоца, на основу члана 483 став 3. ЗКП, као разлог за подношење захтева наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године) при чему се не позива ни на једну од повреда Законика таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године), учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У образложењу поднетог захтева за заштиту законитости окривљени преко браниоца истиче да су нижестепени судови дали нејасне, неразумљиве и противречне разлоге за примену члана 142. став 1. тачка 1, 3. и 6. ЗКП-а, на

основу кога је окривљеном продужен притвор, из чега се може закључити да по ставу окривљеног, поменута решења о продужењу притвора садрже битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године), односно битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а („Службени лист СРЈ“ број 70/2001 од 28.12.2001. године).

С обзиром на то да окривљени није поднео захтев за заштиту законитости против правноснажних решења због учињених повреда које су таксативно набројане у члану 485 став 4. ЗКП-а, („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године) и које као такве представљају разлоге за подношење захтева, већ због повреда које не могу бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости окривљеног оценио недозвољеним.

Имајући у виду одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године) која прописује да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени, Врховни касациони суд налази да, следствено томе, ни бранилац окривљеног не може поднети захтев за заштиту законитости мимо разлога предвиђених у члану 485. став 4. ЗКП-а.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП-а („Службени гласник РС“ број 72 од 28.09.2011. године) одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Весна Веселиновић

Бата Цветковић